

DÍPTIC DE CANÇÓ CATALANA

Diumenge 24 d'agost de 2025
20:30 h

Violeta Alarcón, soprano Teodora Oprișor, piano

Manuel García Morante (1937)*

Trenta-vuit cançons populars catalanes (1981)
n. 2 El mariner

Eduard Toldrà (1895-1962)

Romanç de Santa Llúcia (1924)
Festeig (1915)
Canticel (1923)
Camins de fada (1926)

Manuel García Morante

Trenta-vuit cançons populars catalanes
n. 7 L'hereu Riera

Antón García Abril (1933-2021)*

Canciones de Valldemossa. Tríptico de
Antonio Gala (1975)
Agua me daban a mí
A pie van mis suspiros
No por amor, no por tristeza

Manuel García Morante

Trenta-vuit cançons populars catalanes
n. 6 El rossinyol

Jesús García Leoz (1904-1953)*

Tríptico de canciones (1937)
Por el aire van
De Cádiz a Gibraltar
A la flor, a la pitiflor

Manuel García Morante

Trenta-vuit cançons populars catalanes
n. 30 Muntanyes regalades

DUES POESIES DE JACINT VERDAGUER

Pau Casals (1876-1973)

A l'enterrament d'un nin (1895)*

Lluís Millet i Pagès (1867-1941)*

La Balalí (1940)

—

Manuel García Morante

Trenta-vuit cançons populars catalanes
n. 4 La filadora

DUES CANÇONS DEL CAPVESPRE

Joan Lamote de Crignon (1872-1949)*

Cap al tard, op. 27/3 (1904)

Joaquim Salvat (1903-1939)*

Cançó de capvespre (1937)

—

Manuel García Morante (1937)*

Trenta-vuit cançons populars catalanes
n. 28 Cançó del lladre

Enric Granados (1867-1916)

Canciones amatorias (1915)*
n. 2 Mañanica era
n. 6 Lloraba la niña
n. 7 No lloréis ojuelos
n. 4 Gracia mía

Noctes Cor de cambra

Agnès Mauri, viola

Maria Mauri, directora

Joan Magrané (1988)

Sonatina sobre 'El Rossinyol' (2025)*

Miquel Oliu (1973)*

Jo l'aimo (2025)

Mariona Vila (1958)*

El Maridet (2025)

Lluc Bonal (2002)*

Paisatge¹

Manuel Oltra (1922-2015)*

Cançó de bressol

Ricard Lamote de Crignon (1899-1962)

L'aire daurat¹ (p. 1962)

Poema antic

D'ençà que ella partí

Festí nocturn

Missatge

L'amada morta

Gaspar Cassadó (1897-1966)

Suite per a violoncel (1926)*

II. Sardana²

Irene Plass (1996)*

L'hereu Riera (2025)

Josep Ollé i Sabaté (1987)*

Missatge de pau (2017)

¹ Cor sol.

² Viola sola.

*Primera audició a la Schubertiada.

Durada aproximada: 100'

Fes-te Amic de la Schubertiada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertiada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertiada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació
Franz Schubert

LIED THE FUTURE

La cançó com a pàtria

Joan Magrané

Compositor

El cant, per a un mateix o en comunitat, és un dels eixos articuladors més importants i decisius de tota cultura (sigui d'aquí o de més enllà). La cançó, en tots els seus àmbits i formes, és un substrat latent que circula a través dels anys, un riu melòdic que enllaça i relliga generacions, transformant-se i enriquint-se més o menys visiblement: de les tonades d'arrel popular fins a la seva sublimació (o destil·lació, per ser més precisos) clàssica, ja que les primeres molt poques vegades han deixat d'estar en el fons de les segones (ho veiem en els lieder de Franz Schubert, sobretot, però també, més endavant, en Johannes Brahms, en Gustav Mahler...).

A Catalunya, diguem-ho ja, la cançó ha estat un dels pocs gèneres musicals que ha gaudit de continuïtat (concepte essencial per assolir la maduresa cultural i que aquí ens acostuma a mancar potser perquè no sabem donar-li la importància que té). Aquesta continuïtat és evident en el ric i variat repertori popular que ha anat

sobrevisquent al llarg dels segles i també, cosa encara més inaudita en les nostres latituds, en el gènere clàssic, en el lied. Per resumir-ho amb uns quants noms i moments, només: des dels cicles pioners de Felip Pedrell, en la segona meitat del segle XIX, i Enric Morera, uns anys després, tot passant per Enric Granados (de gran rellevància malgrat que sembli que el seu repertori giri cap a una altra banda), l'inesperat Juli Garreta (les cançons del qual han estat recentment tornades a posar al lloc que els hi pertoca) i Joan Lamote de Grignon fins als compositors dels nostres dies (amb Miquel Ortega, Salvador Brotons i Albert Guinovart entre els més prolífics o les recents aportacions, de fort tremp estètic, d'Antoni Ros Marbà o d'Hèctor Parra). I en el centre (en el centre, també, del segle passat) tres cims que s'alcen amb delicada i mestrivola magnificència i exquisida i mediterrània brillantor: les cançons i els cicles d'Eduard Toldrà, Frederic Mompou i Joaquim Serra.

Justament, aquesta unió intrínseca entre allò popular i allò clàssic és paradigmàtic en el cas català (cosa que encara és més evident en la música per a cobla: música clàssica, música amb partitura, per a una instrumentació concreta i treballada, que serveix per fer ballar, si no plou, a l'aire lliure, en les places, a tothom qui vulgui unir-se a la rotllana). En la cançó, aquesta unió se'ns fa evident en l'ús recurrent de certs modes (el mixolidi al capdavant), en la gràcia arcaïtzant dels girs melòdics (el setè grau rebaixat, per exemple), en la manera d'afirmar les cadències sense gaires floritures, en un ús de l'acompanyament del piano fet de textures diàfanes i poc enrevessades i sobretot, en una rítmica clara i generalment dansant. El mateix podem dir dels poetes, companyia indispensable en aquest camí, que en les nostres terres sempre han begut generosament del tresor popular per portar-ne l'aigua, després, cadascú cap al seu molí: Jacint Verdaguer i Josep Carner a dalt de tot però sense oblidar Joan Maragall, Víctor Català, Apelles Mestres o Joan Salvat-Papasseit.

I com dèiem al principi, també en el nostre país la tradició de la cançó s'estén generosament cap al cant en comunitat, cap al cantar en grup. La gran volada del component de cohesió social i agermanament patriòtic que ha tingut aquesta tradició a casa nostra li afegeix pes i importància al gènere, però també en altres cultures aquest anar del cant individual cap al cant en polifonia ha estat present i cabdal: les cançons que a mida d'afegir-hi veus i refinar-ne la poesia van esdevenir *frottoles* i madrigals (i que seran un dels afluents de la moderna òpera) en la Itàlia del tombant de 1600 o les peces (moltes vegades al·ludint a danses populars) per a diverses veus (i diversos instruments, ja no només el piano, fins i tot) dels romàntics alemanys.

Un bon exemple de tot plegat és el que aquest any podrem gaudir en la Schubertíada (entre els murs de la canònica de Santa Maria de Vilabertran i els de l'església de Sant Pere de Pals) en dos concerts que són un bon compendi de l'art de la cançó catalana (amb autores i autors d'ahir i d'avui; i no només els més establerts pel pes aparentment immutable del cànon) i tant per a cant i piano com per cor i viola tot sent una bona mostra de la valuosa comunió entre diversitat i arrelament, modernitat i tradició.

Noctes Cor de cambra

Noctes és un cor de cambra de Barcelona fundat el 2019 per Àlex Honrubia i dirigit per Maria Mauri. Format per setze joves cantants amb una sòlida experiència coral, té com a objectiu compartir música de cambra de qualitat i oferir als seus membres una plataforma de formació artística. Ha col·laborat amb directors convidats com Lluís Vilamajó i Pedro Pardo, i amb entitats com l'Orquestra Victòria dels Àngels i la Sonorosa, entre altres. Des de 2024 és també grup col·laborador de l'ESMUC. Ha actuat en festivals destacats com el Festival de Música Antiga dels Pirineus (FeMAP) i el cicle de Grans Concerts de l'Atlàntida de Vic, i va guanyar el 2n premi al I Certamen Coral Ciudad de Granada (2023). Recentment, ha participat en l'enregistrament del CD *Cants d'un ocell*, amb música de Johan Duijck.

Debuta a la Schubertiada.

Agnès Mauri, viola

Agnès Mauri es va formar com a violista i pianista a l'Escola de Música de Vic i posteriorment va ampliar estudis a Barcelona, Salzburg i Basilea amb mestres com Jonathan Brown, Silvia Simionescu i Thomas Riebl, i va rebre consells de Tabea Zimmermann i Kim Kashkashian. Com a solista, ha actuat en espais com el Palau de la Música Catalana o l'Auditori Nacional i ha estat artista convidada de Joventuts Musicals. En música de cambra, ha participat en festivals europeus com el Festival de Lucerna i el Festival Castell de Peralada. També s'ha destacat en música contemporània amb compositors com Unsuk Chin i Joan Magrané. Ha guanyat premis internacionals com El Primer Palau, concursos a Basilea i Lucerna i ha enregistrat per Catalunya Música, ARD i Toccata Classics. Debuta a la Schubertiada.

Maria Mauri, directora

Estudia piano clàssic, direcció coral i orquestral a l'ESMUC i cursa un màster en Pianista acompanyant a la Guildhall School of Music and Drama de Londres. També a Londres, comença a dirigir assistint Alice Farnham i Eamonn Dougann. L'any 2016 s'estableix de nou a Catalunya, com a pianista i assistent de direcció de les corals Fòrum Vocal i Coral Canigó. El 2018 assumeix la direcció del cor de cambra ARSInNOVA i el 2019, la del cor de cambra Noctes, amb qui obté el 2n premi al Certamen Coral Ciudad de Granada (2023) i grava música inèdita de Johan Duijck. Des de 2022 col·labora amb l'Orfeó Català. Ha dirigit produccions al Teatre Lliure, el Mercat de les Flors i festivals destacats com Jardins de Pedralbes, el Mercat de la Música Viva de Vic i el Festival de Música Religiosa de Vic. Debuta a la Schubertiada.

Violeta Alarcón, soprano

Violeta Alarcón va néixer a Barcelona el 1994. Va començar a estudiar piano quan tenia set anys i va cursar el grau superior de cant en el Conservatori del Liceu amb una beca de la Fundació de Música Ferrer-Salat sota el mestratge de Carmen Bustamante. Posteriorment, amplià la seva formació amb el màster de Lied Victoria de los Ángeles a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). El 2018 va fer el seu debut operístic en el rol d'Elisabeth (*Tannhäuser*) a l'Opéra-Studio de Cinebra i el 2019 interpretà el paper de Mimi (*La Bohème*) a l'Atlàntida de Vic i al Palau de la Música Catalana. Ha actuat en diversos festivals de Catalunya, entre els quals destaquen el LIFE Victoria i la Schubertiada de Vilabertran. El 2023 va guanyar el segon premi en el Concurso Juventudes Musicales de España i el primer premi ex aequo en l'11è Concurs Internacional Germans Pla - Ciutat de Balaguer. Aquesta temporada ha debutat el rol de Liù (*Turandot*) a la temporada d'Òpera a Catalunya. Aquest és el segon concert de Violeta Alarcón a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2019. Violeta Alarcón és artistaLied the Future 2019.

Teodora Oprișor, piano

Apassionada pel gènere, la pianista romanesa Teodora Oprișor ha fet recitals de cançó en sales i festivals com el Wigmore Hall, la Pierre Boulez Saal de Berlín, el LIFE Victoria Festival o el Musée d'Orsay. Després d'haver estudiat interpretació de piano a la Hochschule für Musik Franz Liszt de Weimar, va cursar el màster en Acompanyament de Piano a la Royal Academy of Music de Londres. És antiga alumna, entre d'altres, de la Heidelberger Frühling Liedakademie i del programa Lied the Future de la Schubertiada. Ha estat guardonada com a millor pianista acompanyant al concurs John Warner Singing de Chichester (Regne Unit) i Robert Schumann Song Competition de la Royal Academy of Music de Londres. Establerta a Donosti, Teodora ha estat pianista de l'Orfeón Donostiarra durant cinc anys, i des del curs 2024-25 és professora pianista acompanyant a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía.

Aquest és el tercer concert de Teodora Oprișor a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2024.

Teodora Oprișor és artista Lied the Future 2024.

www.schubertiada.cat

Amb el suport de

Col·laborador principal

Organitzat per

Associació
Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullé · Carlos Cusí · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicoechea · Jaume Craell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Schubertíada i Autopodium Audi Figueres

Disseny i innovació.
Cultura i motor.

Audi
Q5

Audi
A5

Schubertiada
Vilabertran

Diumenge 24 d'agost de 2025
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

DÍPTIC DE CANÇÓ CATALANA

Violeta Alarcón, soprano
Teodora Oprișor, piano

Noctes Cor de cambra
Agnès Mauri, viola
Maria Mauri, directora

MANUEL GARCÍA MORANTE
(1937)

Anònim

El mariner

A la vora de la mar
hi ha una donzella,
que en brodava un mocador
que és per la reina.

Quan en fou a mig brodar
li manca seda;
veu venir un mariner
que una nau mena.

–Mariner, bon mariner,
que en porteu seda?
–Pugeu a dalt de la nau,
triareu d'ella.

La donzella entra a la nau,
escull la seda;
mentre va mercadejant
la nau pren vela.

EDUARD TOLDRÀ

(1895 — 1962)

Josep Maria de Segarra (1894 — 1961)

Romanç de Santa Llúcia

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels volts de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn,
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molsa
i una enramada d'arboç
i una blanca molinera
i una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

Maragall, Joan (1860 — 1911)

Festeig

Sota les estrelles, d'espàtles al mar,
una galta humida, fresca de serena,
una galta suau i plena
és ben dolça de besar.

Entre dos silencis, bes silenciós,
com vares deixar-nos tremolant tots dos
dins la nit quieta, amb deixos ardents
de la migdiada i dels terrals vents.
El reberes silenciosa.
Mos llavis, dolços encar,
te van preguntà una cosa
i tu no vas contestar.

Què vaig preguntar-te? ... Sols recordo el bes
i que sentia la plena mar alta.
Tu, tota caiguda, semblaves malalta...
Oh, no hi tornaré mai més!
Prò la flonja galta ruixada amb serena,
sota de ma boca, d'espàtles al mar;
prò la xafegosa nit d'agost serena,
ai, com la podré oblidar?

Josep Carner (1884 — 1970)

Canticel

Per una vela en el mar blau
daria un ceptre;
per una vela en el mar blau
...ceptre i palau.

Per l'ala lleu d'una virtut
mon goig daria
i el tros que em resta, mig romput,
de joventut.
Per una flor de romaní
l'amor daria;
per una flor de romaní
l'amor doní.

Tomàs Garcès (1901 — 1993)

Camins de fada

Amor, faré una passera
damunt de la mar.
La pedra llisca lleugera
damunt de la mar.
Mon braç l'ha tornat alada.

Vola, que l'ombra morada
no sigui xarxa parada
damunt de la mar.

Si la gavina s'acosta,
fes via, brunzent.
Pedra, si és roja la posta,
fes via, brunzent.

No et torbi l'escull, esquiva
l'abraçada fugitiva
del dofí. Sageta viva,
fes via, brunzent.

El mar té camins de fada,
blanc i rosa, Amor.
Els feia la pedra alada,
blanc i rosa, Amor.
Ves-hi peu nu, rosa vera.
Oreig damunt la passera,
amb la teva mà lleugera,
cull l'estel, Amor.

MANUEL GARCÍA MORANTE

Anònim

L'hereu Riera

Per a Sant Antoni
grans balles hi ha;
per a Sant Maurici
tot el poble hi va.

Tralarala, tralarala,
tralara la la;
tralarala, tralarala,
tralara la la.

Si n'hi ha tres donzelles,
són de l'Empordà;
l'una diu a l'altra:
-I a tu, qui et traurà?

Tralarala...

Anem donzelletes,
anem a ballar,
que l'hereu Riera
nos hi farà entrar.

Tralarala...

La primera dansa
la'n treu a ballar;
la segona dansa
la nova arribà.

Tralarala...

ANTÓN GARCÍA ABRIL (1933 — 2021)

Antonio Gala (1936 — 2023)

Tríptico de Antonio Gala

Agua me daban a mí

Agua me daban a mí.
Me la bebí.
No se qué cosa sentí.
A orillas del mar amargo,
por el alba de Abril,
labios de arena y espuma,
agua me daban a mí.
La llama contra la llama,
el clavel sobre el jazmín,
al mediodía de Agosto
me la bebí.
En qué breñal se echaba
la tarde a malmorir.
Cuando se helaron las fuentes
no sé qué cosa sentí.

A pie van mis suspiros

A pie van mis suspiros
camino de mi bien.

Antes de que ellos lleguen
yo llegaré.

Mi corazón con alas
mis suspiros a pié.

Abierta ten la puerta
y abierta el alma ten.

Antes de que ellos lleguen
yo llegaré.

Mi corazón con alas
mis suspiros a pie.

No por amor, no por tristeza

No por amor, no por tristeza,
no por lo nueva soledad:
porque he olvidado ya tus ojos
hoy tengo ganas de llorar.
Se va la vida deshaciendo
y renaciendo sin cesar:
la ola del mar que nos salpica
no sabemos si viene o va.
La mañana teje su manto
que la noche destejerá.
Al corazón nunca le importa
quién se fue sino quién vendrá.
Tú eres mi vida y yo sabía
que eras mi vida de verdad,
pero te fuiste y estoy vivo
y todo empieza una vez más.
Cuando llegaste estaba escrito
entre tus ojos el final.
Hoy he olvidado ya tus ojos
y tengo ganas de llorar.

MANUEL GARCÍA MORANTE

Anònim

El rossinyol

Rossinyol que vas a França,
rossinyol,
encomana'm a la mare,
rossinyol d'un bell boscatge,
rossinyol, d'un vol.

Encomana'm a la mare,
rossinyol,
i a mon pare no pas gaire,
rossinyol...

I a mon pare no pas gaire,
rossinyol,
perquè m'ha mal maridada,
rossinyol...

JESÚS GARCÍA LEOZ (1904 — 1953)

Federico García Lorca (1898 — 1936)

Tríptico de canciones

Por el aire van

Por el aire van
los suspiros de mi amante.
Por el aire van...
Van por el aire...

De Cádiz a Gibraltar

De Cádiz a Gibraltar
De Cádiz a Gibraltar,
qué buen caminito,
el mar co noce mis pasos
or los suspiros.
¡Ay! muchacha, muchacha,
cuánto barco en el puerto de Málaga.
De Cádiz a Sevilla,
cuánto limoncito,
el limonar me conoce
por los suspiros.
¡Ay! muchacha, muchacha,
cuánto barco en el puerto de Málaga.

A la flor, a la pitiflor

Tengo los ojos puestos en un muchacho
delgado de cintura, moreno y alto.
A la flor; a la pitiflor, a la verde oliva.
A los rayos verdes del sol se peina mi niña.
En los olivaritos, niño, te espero
con un jarro de vino y un pan casero.
A la flor; a la pitiflor, a la verde oliva.
A los rayos verdes del sol se peina mi niña.

MANUEL GARCÍA MORANTE

Anònim

Muntanyes regalades

Muntanyes regalades
són les del Canigó,
que tot l'estiu floreixen,
primavera i tardor.

Jo que no l'aimo gaire,
jo que no l'aimo, no;
jo que no l'aimo gaire
la vida del pastor.

El pare m'ha casada
amb un pobre pastor:
me fa guardar les cabres,
ell guarda els moltons.

Jo que no l'aimo gaire...

PAU CASALS (1876 — 1973)

Jacint Verdaguer (1845 — 1902)

A l'enterrament d'un nin

A l'entrar al cementiri
he sentit olor de lliri;
no n'hi ha cap de florit:
sols al cloure's una fossa
obirí la testa rossa

d'un noiet petit, petit.
Lliri blanc de la innocència,
jo he sentit la teva essència
quan pujava cap al cel,
deixant sols aquí a la terra
de flor mústia la desferra,
d'on l'abella ha tret sa mel!

LLUÍS MILLET I PAGÈS (1867 — 1941)

Anònim

La Balalí

La cançó que vull -cantar
n' és un cant de la meva ànima,
n' és un cant de mon trist -cor
que regala sang i llagrimes;
ai! vosaltres que m' oiú,
compadiu-me i consolau-me!
"Molt petita n'era
quan jo la coneguí,
Ros cabdell d'or fi,
semblava una floreta
d'olor de romaní.
Ai, la Balalí!
Mon cor somniós hi veia
son goig i son sofrir
Ai la Balalí, quina donzella,
ai la Balalí si fos per mi.
Ai la Balalí quina donzella
ai la Balalí si fos per mi.
Quin dolor i quin sofrir"
Sol i trist com l'alt xiprer
tot plorant en resto ara;
planys i plors que fan condol
ressonant per la muntanya,
com ressona a sol ponent

el trist so de la campana.
Que no canti el rossinyol,
que s'apaguin les estrelles,
després que es consumi el món
com en la llar les estelles,
que l'absol ta la tindrà
amb ma trista cantarella.
"Molt petita n'era
quan jo la -coneguí,
Ros cabdell d'or fi,
semblava una floreta
d'olor de romaní.
Ai, la Balalí!"

MANUEL GARCÍA MORANTE

Anònim

La filadora

Un pobre pagès
tenia una filla;
tenia quinze anys
i encara no fila.
Tralarà, la, la, la,
prim fila, prim fila,
tra la rà, la, la, la,
prim fila i se'n va.
La nit de Nadal,
que és nit d'alegria,
pren filosa i fus,
dóna un tomb per vila.
Tralarà...
D'on veniu Joan?
On aneu Maria?
Vaig al teixidor,
que hi tinc peça ordida.
Tralarà...
Quantes canes tens,
hermosa Maria?
Les canes que en tinc
setze menys quinze.
Tralarà...

JOAN LAMOTE DE GRIGNON

(1872 — 1949)

Apel·les Mestres (1854 — 1949)

Cap al tard

En la branca d'un pollanc, vora l'estany,
quan s'adorm la llum del dia,
desgranava el rossinyol, primer de l'any,
sa exquisida melodia.
Quantes tardes passejant en caure el sol,
te'n recordes, vida mia?
hem callat per escoltar el rossinyol,
el meu mestre de poesia.
Quina calma més augusta, fins el cor
sos batecs esmortuïa.
Com vibrava la cançó, sota el cel d'or
on el sol es despedia!
Fins l'estrella de la tarda, lentament,
lentament feia sa via,
desitjosa de no perdre un sol accent
de l'excelsa melodia.
Què cantava el rossinyol, que a son cantar
terra i cel tot emmudia?
Què cantava, que sentint-lo ens vam besar,
te'n recordes, vida mia?

JOAQUIM SALVAT

(1903 — 1939)

Josep Maria de Sagarra (1894 — 1961)

Cançó de capvespre

Hi ha una vela enllà del mar,
hi ha un ramat que ningú guarda,
pasturant l'herba a l'atzar
quan cau la tarda.
Darrera el matoll de bruc
sento la rata cellarda,
sento l'esquirol poruc
quan cau la tarda.

Sento l'estrella en el cel,
i en el turó l'olivarda,
sento el sospir i el bruel
quan cau la tarda.
Sento la pena per dins
sento el neguit que m'esguarda,
sento perles i robins
quan cau la tarda.
Sento que els dies se'n van,
però l'angúnia es retarda...
Sento que l'enyoro tant,
quan cau la tarda!

MANUEL GARCÍA MORANTE

Anònim

Cançó del lladre

Quan jo n'era petitet
festejava i presumia,
espardenya blanca al peu
i mocador a la falsa.

Adéu, clavell morenet;
adéu, estrella del dia.

I ara que ne só grandet
m'he posat a mala vida:
me só posat a robar,
ofici de cada dia.

Adéu, clavell...

Quan he tingut prous diners
he robat també una nina;
l'he robada amb falsedat
dient que m'hi casaria.

Adéu, clavell...

ENRIC GRANADOS (1867 — 1916)

Anònim

Mañanica era

Mañanica era, mañana
de San Juan se decía al fin,
cuando aquella diosa Venus
dentro de un fresco jardín
tomando estaba la fresca
a la sombra de un jazmín,
cabellos en su cabeza,
parecía un serafín.
Sus mejillas y sus labios
como color de rubí
y el objeto de su cara

figuraba un querubín;
allí de flores floridas
hacía un rico cojín,
de rosas una guirnalda
para el que venía a morir,
¡ah!, lealmente por amores
sin a nadie descubrir.

Luis de Góngora (1561 — 1627)

Lloraba la niña

Lloraba la niña
(y tenía razón)
la prolija ausencia
de su ingrato amor.
Dejola tan niña,
que apenas, creo yo
que tenía los años
que ha que la dejó.
Llorando la ausencia
del galán traidor,
la halla la Luna
y la deja el Sol,
añadiendo siempre
pasión a pasión,
memoria a memoria
dolor a dolor.
Llorad, Corazón,
que tenéis razón.

Lope de Vega (1562 — 1635)

No lloréis ojuelos

No lloréis, ojuelos,
porque no es razón
que llore de celos
quien mata de amor.
Quien puede matar
no intente morir,
si hace con reír
más que con llorar.
No lloréis ojuelos,
porque no es razón
que llore de celos
quien mata de amor.

Anònim

Gracia mía

Gracia mía, juro a Dios
que sois tan bella criatura
que a perderse la hermosura
se tiene de hallar su voz.
Fuera bien aventurada
en perderse en vos mi vida
porque viniera perdida
para salir más ganada.

¡Ah! Seréis hermosuras dos
en una sola figura,
que a perderse la hermosura
se tiene de hallar en vos.
En vuestros verdes ojuelos
nos mostráis vuestro valor
que son causa del amor
y las pestañas son cielos;
nacieron por bien de nos.

JOAN MACRANÉ

(1988)

Anònim

Sonatina sobre "El Rossinyol"

Rossinyol, que vas a França, rossinyol,
encomana'm a la mare, rossinyol,
d'un bell boscatge, rossinyol, d'un vol.

MIQUEL OLIU

(1973)

Anònim

Jo l'aimo

Muntanyes regalades
Són les del Canigó
Que tot l'estiu floreixen
Primavera i tardor
Jo que no l'aimo gaire
Jo que no l'aimo, no
Jo que no l'aimo gaire
La vida del pastor
La vida
Jo l'aimo

MARIONA VILA

(1958)

Anònim

El maridet

Tan petitet maridet m'heu dat
que la geladeta se me'l menja;
tan petitet maridet m'heu dat,
que la geladeta se me l'ha menjat.
Amb una cua de cirera
jo n'hi he fet biga serrera;
me n'ha sobrat un bocí, bocinet,
jo n'hi he fet un bastonet.
Tan petitet... Tan petitet...
(I) amb una closca d'avellana
jo n'hi he fet casa i cabana;
me n'ha sobrat un bocí, bocinet,

jo n'hi he fet un corralet.
Tan petitet... Tan petitet...

LLUC BONAL

(2002)

Joan Salvat-Papasseit (1894 — 1924)

Paisatge

Ara a les nits al Pirineu
sembla nevar de tanta lluna
—és cert que als pics hi ha encara neu
i és cert també que ho fa la pruna
tota florida que ara es veu.
Sembla quieta i va brunzent
tota empolvada de fortuna,
mira's a l'aigua d'un torrent
i es veu ben blanca
però és bruna
que els roquissers senten turment.
Diu la granota el seu cant ronc
—cant a la molsa i a la runa—
i sembla un home cada tronc,
fidels soldats que té la lluna:
soldats que amaga el núvol bronc.
Cada filera és un camí,
llances esteses una a una;
si el núvol bronc passa per 'quí
cada filera pren tot d'una
l'aire d'empendre un nou destí.
Clara, rodona, pas rabent
el Pirineu sembla una duna
perquè la lluna es dóna al vent.
—Em plau l'amada com la lluna
en aquesta hora en que rè es sent.

MANUEL OLTRA

(1922 — 2015)

Anònim

Cançó de bressol

Sant Joan, feu-lo ben gran,
sant Martí, feu-lo dormir,
que son pare n'és al camp
i sa mare és al molí.
Feu-n'hi, feu-n'hi, de sopetes,
sopetes en un tupí.
Sant Joan: feu-lo ben gran,
Sant Martí: feu-lo dormir.
Que son pare n'és al camp,
sa mare n'és al molí.
La cullereta de plata
i el tupinet d'or fi.

RICARD LAMOTE DE GRIGNON

(1899 — 1962)

Versions catalanes de Marià Manent (1898 — 1988)

L'aire daurat

Anònim, anterior a Jesucrist

Poema antic

A quinze anys era soldat:
als vuitanta torno a casa.
Trobo un home al bell camí
per ma llar li preguntava
"Buida és la teva llar,
i la colguen brolla i arbres."

He vist llebres pels forats
i faisans sota dels ràfecs.
Tot d'erbei al pati creix;
vora el pou malves salvatges.
De l'erbei me'n faré un plat,
i una sopa de les malves.
Ja m'he cuit sopa i herbei
i ningú no m'acompanya.
He mirat cap a Llevant
llàgrimes em salten! Ah!

Tu-Fu, dinastia Tang, s. VII

D'ençà que ella partí

Ah! no em porteu més flors!
Vull branques de xiprer.
Així que el sol és post
darrere les muntanyes,
em poso aquell vestit
tan blau i tan lleuger,
i m'adormo entre els joncs tendres,
que ella estimava.

Li-Po, dinastia Tang, s. VII

Festí nocturn

Prenc un flascó de vi
i entre les flors bevia.
Som tres: la lluna, jo
i l'ombra que em seguia.
No sap beure, per sort,
la lluna, bona amiga,
i a la meva ombra mai
la set no l'angunia.
Quan canto, veus ací
la lluna que s'ho mira;
quan em poso a dansar,
l'ombra em fa companyia.
Quan s'acaba el festí,
els convidats no em fugen:
veus ací una tristor
que mai l'he coneguda.

Si me'n torno al casal,
em segueix l'ombra muda,
i una mica més lluny
m'acompanya la lluna.

Del Xi-King o Llibre de les odes
(d'abans de Crist)

Missatge

Jo us ho prego, senyor,
no vingueu al meu poble:
si mos salzes trenqueu
no és que em facin angoixa.
Vós ja sou ben gentil,
però a casa enraonen.
Jo us ho prego, senyor,
no salteu la muralla:
no és que em facin patir
les moreres trencades.
Ben gentil sou, però
mos germans parlen massa.
Jo us ho prego, senyor,
al jardí no saltéssiu:
tots els sàndals romputs
no em fan mica de pena.
Ben gentil sou, però
la gent diu, i m'esvera.

Wu-Ti, dinastia Liang, s. VI

L'amada morta

El so d'aquella seda mai més no s'oirà.
La pols ja s'amuntega damunt el marbre clar.

És freda i és callada la seva buida cambra.
A les portes s'apilen mil fulles color d'ambre.

Enyorant una dama tan dolça de mirar,
com em voleu aconhortar?

IRENE PLASS (1996)

Anònim

L'hereu Riera

Per a Sant Antoni grans balles hi ha,
Per a Sant Maurici tot el poble hi va,
Larara...
N'hi ha tres donzelles, són de l'Empordà,
L'una diu a l'altra i a tu qui et traurà?
Larara...
Anem, donzelletes, anem a ballar,
que l'hereu Riera ens hi farà entrar.
Larara...
La primera dansa l'en treu a ballar,
La segona dansa la nova arribà.
Larara...

A fe, hereu Riera, podés ben dansar,
que la teva aimada, a la mort n'està.
Larara...
Déu vos guard, Maria, Maria com va?
Per a mi, Riera, molt malament va,
Febre cada dia que'm pensa matar.
Se'n gira d'esquena, a l'Església va.
Senyor, que m'ajude, si'm vol ajudar.
Que'm torni l'aimada, que m'hi vui casar.

JOSEP OLLÉ I SABATÉ

(1987)

Joana Raspall (1913 — 2013)

Missatge de pau

Han callat un moment el vent i el mar
i les fonts tenen dolls aturats a mig aire,
que no gosen tocar
una terra que es diu "beneïda"
perquè un dia,
una Nit,
van donar-li un missatge de pau.

Ens tremola la veu preguntant:
—Què n'hem fet del missatge?
Sols això:
On hi ha fam, ignorància i dolor,
on hi ha guerres i mort,
hi duem amb pompa i lluminàries
les engrunes sobreres del nostre benestar.
No tenim més amor,
que «nosaltres»
també ens anem tornant pobres;
que mai en tenim prou.

L'orgull no ens ha permès demanar
en bescanvi
que «ells» ens siguin model
del coratge de viure en mancances.
De no rendir-nos mai,
de voluntat i força per estimar la vida
amb gratitud immensa
de tenir sostre i pa.
Això ens enriquiria.
Deu ser això, la pau.

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny 2025
del 23 al 31 d'agost

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig 2025
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, André Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Col·laborador principal

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Gràcies a

Mitjans col·laboradors

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederbend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Col·laboradors del projecte Lied the Future

Agraïment Amics de la Schubertiada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Culléll · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicochea · Jaume Graell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Organitza

Associació
Franz Schubert

www.schubertiada.cat